

Verkiezingen 13 juni: Niets te maken met onderwijs?

Elk land dat zich respecteert heeft een minister van Onderwijs binnen zijn centrale regering. Dat is ook het geval in landen met een federale staatsstructuur, zoals Duitsland, Spanje of de VS, waar de regio's een grote autonomie hebben op het vlak van onderwijs.

In alle landen die zich democratisch noemen, kunnen de burgers zich bij de nationale verkiezingen uitspreken over de globale onderwijspolitiek. Zelfs als de uitwerking van dit beleid nadien aan de zorgen van regionale overheden wordt overgelaten.

In elk land dat zich respecteert, stemt het Parlement jaarlijks de begroting, inbegrepen de uitgaven voor Onderwijs. Zelfs wanneer de regionale Parlementen deze begrotingen nadien verfijnen, worden de grote lijnen beslist op het niveau van de natie zodat een gelijke behandeling van de burgers en het onderwijzend personeel gegarandeerd is.

Dat alles schijnt vanzelfsprekend in de hele wereld, behalve in België. Wij zijn het enige land - samen met de Zwitserse *Confederatie* - zonder nationale minister van Onderwijs en zonder een nationale begroting voor Onderwijs. In de Europese Unie zijn wij het enige land dat vertegenwoordigd wordt door twee alternerende ministers van Onderwijs. Stel u voor dat Duitsland beurtelings door de 16 ministers van de deelstaten zou vertegenwoordigd worden. Hoe zou men dan cohesie en continuïteit in het beleid kunnen waarborgen?

Op 13 juni gaat u stemmen. Maar uw stem zal geen enkel effect hebben op het onderwijsbeleid of op de uitgaven voor onderwijs. De verkozen parlementsleden zullen zich met onderwijs niet mogen bezig houden.

Maar we kunnen onze democratische controle op het onderwijsbeleid toch uitoefenen bij de regionale verkiezingen, zullen sommigen ons antwoorden. Dit argument snijdt geen hout.

Ten eerste omdat de onderwijsmiddelen "voor eens en voor altijd" vastliggen in de Bijzondere Financieringswet (van 1989). De Gemeenschappen, die voor Onderwijs bevoegd zijn, hebben geen zeggenschap over de middelen voor onderwijs. En het nationale Parlement kan de Bijzondere Financieringswet slechts wijzigen met een 2/3 meerderheid (plus een gewone meerderheid in elke taalgroep).

Ten tweede: sinds de communautarisering staat het onderwijsbeleid veraf van het nationaal Parlement waar nochtans veel belangrijke zaken besproken worden die met onderwijs verbonden zijn.

Zou er geen band zijn tussen Onderwijs en de ministeries van Binnenlandse Zaken en Justitie als het gaat om de duizenden leerlingen die afhaken op school en het gebrek aan opvoeding en socialisering?

Zou er geen band zijn tussen Onderwijs en het ministerie van Financiën dat via belastingen op de grote vermogens en ondernemingswinsten en door strijd tegen de fiscale fraude de middelen kan vinden die het onderwijs ontbeert?

Zou er geen band zijn tussen onderwijs en het werkgelegenheidsbeleid, tussen de validatie van de kwalificaties en de toegang tot de arbeidsmarkt?

Zou er geen band zijn tussen het onderwijs en de behoeften in opleiding en in kwalificaties van de

openbare besturen, van de openbare ondernemingen, die nochtans van de federale regering afhangen?

Zou er geen band zijn tussen het onderwijs en de ziekteverzekering? Waar worden de artsen, de verpleegkundigen, de kinesitherapeuten en de tandartsen van dit land gevormd?

Zou er geen band zijn tussen het onderwijs en het ministerie van Institutionele Hervormingen? Het hangt nochtans grotendeels van het onderwijs af of er een generatie van tweetalige burgers kan worden gevormd, vooral in Brussel, om in dit land tot taalpacificatie te komen.

Moet men dus, in naam van het onderwijs, deze verkiezingen boycotten?
Integendeel.

Ovds roept u op om te stemmen voor mannen en vrouwen:

- die weigeren om het land nog dieper in de communautaire verdeeldheid te storten en die integendeel méér federale bevoegdheden voorstaan, in het bijzonder voor onderwijs.
- die vinden dat een Franstalige en een Vlaamse leerling recht hebben op een zelfde kwaliteitsonderwijs, dat derhalve op dezelfde manier moet worden gefinancierd; dat een Vlaamse en een Franstalige leerkracht recht hebben op een zelfde statuut en loon.

•die pleiten voor werkelijke tweetaligheid in Brussel en de Rand en de oprichting van tweetalige scholen.

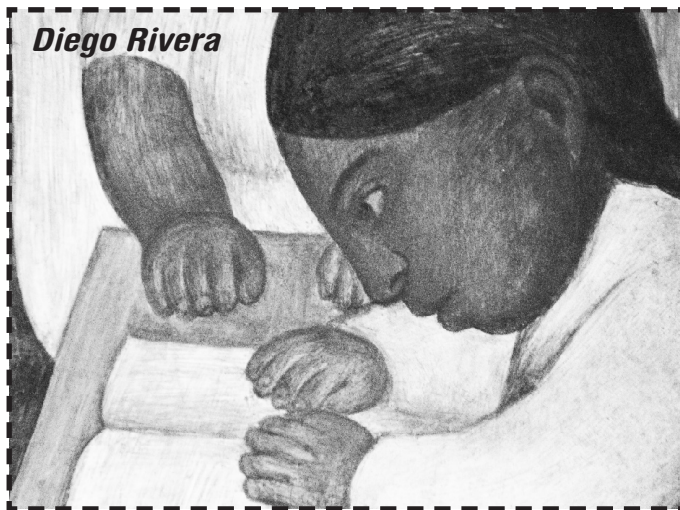
• die een fiscaal beleid eisen dat in staat is om het onderwijs en de andere openbare diensten de nodige middelen te geven.

Oproep voor een democratische school: even voorstellen...

Ovds (Oproep voor een democratische school) is een lerarenorganisatie actief in Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Wij zetten ons in opdat alle jongeren, ongeacht hun sociale of etnische afkomst, de kennis en vaardigheden, de wetenschappelijke en kritische vorming, zouden verwerven om de wereld te begrijpen en te veranderen. Het onderwijs moet jongeren leren functioneren in de samenleving, maar moet hen niet laten wenen aan fundamentele onrechtvaardigheden. Goed onderwijs draagt bij tot de persoonlijke ontplooiing en is een hefboom voor sociale emancipatie.

Maak kennis met ons 10-puntenprogramma voor een democratisch onderwijs en onze activiteiten via

www.democraticheschool.org

Vrijwilligerslaan 103 bus 6 - 1160 brussel - Tel.: +32 (02) 735 21 29
Mail: ovds@democraticheschool.org - web: www.democraticheschool.org

